

Svar till Jörgen Eriksson om prostitutionen:

Leve den nya moralen!

UNDER DISKUSSIONEN om sexualbrottsutredningen förekom det mycket litet kritik mot dess opponenter. Det föreföll som om den allmänna opinionen hade en välvillig och förstående inställning till våra krav på att den föreslagna ändringen av våldtäktsparagrafen skulle förkastas; att "den tvingades handlande före övergreppet" inte skulle få ligger till grund för en mildare bedömning av det våld som begåtts. Så gott som fritt från kritik och påhopp fick vi arbeta som skrev artiklar och ordnade möten. Det kändes skönt. Det verkade som om vi hade mött förståelse för våra krav på en annan sexualsyn.

Så fort utredningen förkastats och beslut fattats om att en ny utredning skulle tillsättas började det emellertid låta på ett annat sätt. Än den ena, än den andra skribenten började oroa sig för "nymoralismen". Jörgen Erikssons artikel i DN:s förra söndagsnummer — en halv sida förmaningar till kvinnorörelsen och vänstern — är det senaste inslaget i den stilen.

Fri sexualitet

Det är vi inom kvinnorörelsen och vänstern som har talat om och krävt en mänsklig, öm, öppen och fri sexualitet, och en sådan kan man givetvis inte få utan ömna, öppna och fria människor. Med fri sexualitet menar vi framför allt en sexualitet fri från ekonomiska band. Det är vi som har visat på den hårda exploateringen av kvinnor i reklamen, i pornografin, på sexklubbar och i prostitutionen. Det är vi som har pekat på hur sexualiteten har blivit en konsumtionsvara. Det är vi som satt den "sexuella frigörelsen" i samband med det ekonomiska systemet.

Men i Jörgen Erikssons vision mal vi sönder "alla mänskliga synpunkter". Vi använder oss av något han kallar "nymoralisternas förenklingsmaskin". "Förenklingen" menar han består i att vi tror att alla problem kan lösas med polis och straff.

Det tycks vara en älsklingsstanke hos Jörgen Eriksson och med honom likatänkande att prostitutionens kritiker är ute efter de prostituerade kvinnorna.

Vem av oss inom vänstern och kvinnorörelsen har någonsin sagt att polis eller andra skall jaga små eller stora prostituerade

Jörgen Eriksson anklagade i DN 27/2 nymoralisterna inom och utom kvinnorörelsen för att lämna de prostituerade i sticket och bortse från alla mänskliga synpunkter på prostitutionen. Här får han svar på tal av Hjordis Levin i Svenska kvinnors vänsterförbund. Det är vi inom kvinnorörelsen, säger hon, som har krävt en mänsklig, öm, öppen och fri sexualitet. Jörgen Eriksson däremot hjälper till att hålla den kommersiella ruljangsen i gång.

kvinnor? Möjligen syftar han på den JO-ånmålan som gjordes efter "Studio S"-programmet. Med den ville man inte åt de minderåriga flickorna, utan de människor, i första hand män, som utnyttjar dem.

Tårdrypande

Jörgen Eriksson kommer med en tårdrypande historia av klassiskt slag om vilken förståelse han själv fick av de prostituerade kvinnor han en gång besökte när han befann sig i ett sexuellt trångmål. Han talar också om hur hygglig han var mot dem.

Med den här bekännelsen erkänner han att han identifierar sig med de prostituerades kunder; de vanliga, sexuellt lite trulliga killarna som behöver hjälp på traven av en för ändamålet avskild och betald kvinnogrupp. Visserligen ämar han sig om att "det inte är roligt att med pengarnas hjälp tvingas erövra någonting så elementärt mänskligt som den sexuella kärleken". "Och självfallet inte heller att tvingas ge ut den för pengar." Men det var ju bra att han hade pengar! Det är möjligt att inte alla gifta och ogifta kvinnor med frigiditetsproblem har det. Hopas att Jörgen Eriksson är solidarisk nog att vilja ställa upp och ge dem lite broderlig hjälp och kärlek, i bästa fall gratis.

Jörgen Eriksson identifierar sig med prostituerades kunder. Vi, kvinnorörelsens kvinnor, kan däremot inte identifiera oss med de prostituerade kvinnorna, menar han, utan betraktar dem på "avstånd". Vi gör dem därmed

till "rena offer", hos vilka vi inte ser vare sig "kampen, protesten eller den egna viljan", och därför har vi också fört dem ut ur vår gemenskap. Vi har inte brytt oss om "de kvinnor som med hela sin varelse tuffat fast i ruljangsen".

Det här sista är ju en ren lögn. Som jag tidigare sagt så är det från vårt håll, kvinnorörelsens och vänsterns, som det hela dragits i gång. Och "ruljangsen", den hjälper du till att hålla i gång, Jörgen Eriksson! Du vill både ha kakan, dvs få hjälp i din sexuella nöd genom prostitutionen, och äta den; du kräver att vi skall ta hand om och utrota saken.

Köplystna män

Självfallet kan vi identifiera oss med prostitutionens mycket konkreta och påtagliga offer. För det första därför att vi själva blir antastade av köplystna män. För det andra är det inte alls svårt att föreställa sig hur hemskt det måste vara att lägga sig med vilken karl som helst i en kall bil eller gå till ett hotell för att höra hans fläsande i sina öron, praktiskt taget riskera livet varje gång man går med någon och aldrig veta om man kommer från historien helskinnad.

Men att vi betraktar de prostituerade på "avstånd" är kanske inte så förbaskat underligt. Allt har gjorts för att hålla oss åtskilda och splittrade.

Prostitutionens historia (som JE tror att vi är okunniga om) visar tusentals exempel på människans energiska strävanden att hålla de två kvinnogrupper som

de alltid krävt att få ha tillgång till — de "anständiga" och de "allmänna" — noggrant åtskilda, medan de själva har rört sig fritt mellan de båda lägren.

Vi har betraktat de prostituerade kvinnorna som offer, inte som "rena offer", vilket är något abstrakt, därför att vi vet vilka liv de lever, bli genom morden på dem. Vi ser orsaken till deras existens i det patriarkaliska samhällets och det kapitalistiska systemets dubbelmoral.

Inga missionärer

Vi har inte försökt organisera de prostituerade, och det har Jörgen Eriksson rätt i. Vi har inte ens tänkt tanken, lika litet som vi har rest omkring för att organisera sömmerskorna eller städerskorna. Vi anser att alla förtryckta grupper skall föra sin egen kamp. Vi vill inte, och skall inte, vara några missionärer som kommer för att frälsa dem.

Kvinnorörelsens möten, tidsskrifter och handlingsprogram står öppna för alla kvinnor, och alla som gått till kamp mot det förtryck som vi bekämpar stöder vi, men vi skall inte föra kamper åt dem. Det är möjligt att den tid snart är inne när kvinnorörelsens ideologiska kamp leder till initiativ i praktiken. Och var säker på, Jörgen Eriksson, att dem skall vi i så fall stötja.

När det gäller påståendet om att vi har värdat oss om "kvinnan" som ytterligare en abstraktion kan jag bara djupt beklaga att vi inte oftare säger "vi" när vi pratar och skriver om kvinnoförtrycket. Varje form av kvinnoförtryck är vårt eget förtryck och vi-känslan gör oss starka. Som kvinna borde jag aldrig fråga efter för vem klockan klämtar, den klämtar för mig.

Ordet "nymoralism" används ofta så att det ger associationer till något negativt. Det är väl inte bara vi som talar mot patriarkatets sexualsyn som är moralister. Det är du också, Jörgen Eriksson. Vi är stolta över att ha en ny moral som skiljer sig helt från den gamla äckliga dubbelmoralen. Leve den nya moralen!

HJÖRDIS LEVIN

*

Hjordis Levin är, förutom medlem av Svenska Kvinnors Vänsterförbund, medarbetare i tidskriften *Vi Män och kvinnorörelsens attityd till föreläsningskontroll*.